

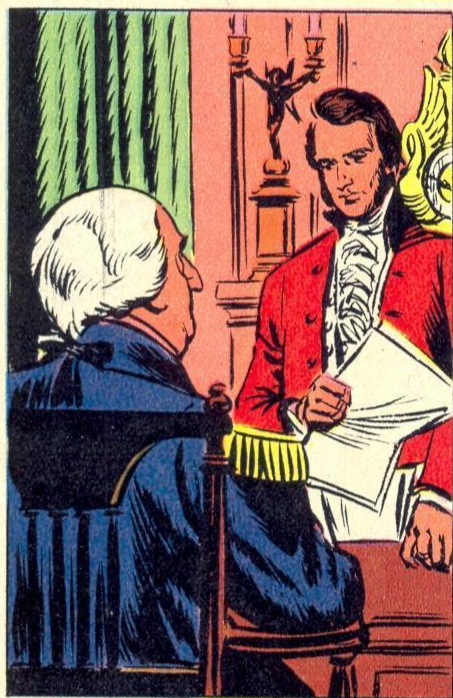
DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

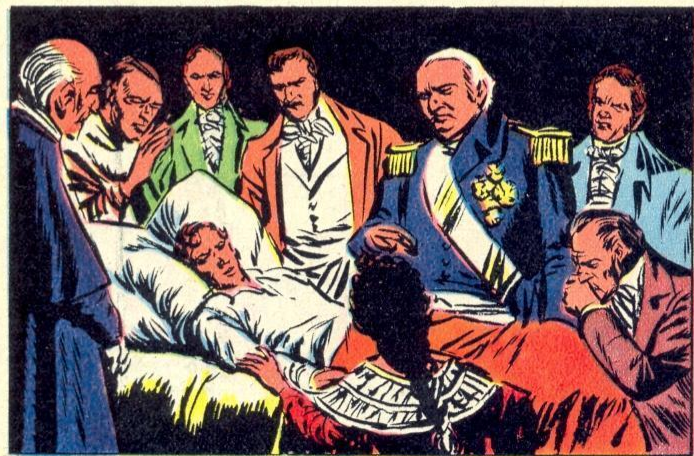
DE ULTRA'S

NA de val van Napoleon kreeg Frankrijk, onder de regering van Lodewijk XVIII en zijn broer Karel X, het regime dat men de Restauratie heet. Het was de tijd van de ultra-royalisten of koningsgezinden. Zij waren de gezworen vijanden van de Revolutie en van de liberale ideeën. Zij waren meestal mensen die in ballingschap waren geweest, ofwel waren zij zonen van uitwijkelingen of bannelingen. Men zei van hen: « Zij hebben niets geleerd en niets vergeten »...

1. — LODEWIJK XVIII

TOEN Lodewijk XVIII op de troon kwam was hij zestig jaar. Zijn uiterlijk was zwaar en lomp. Hij had nochtans een scherpe geest. Hij schonk Frankrijk een liberaal regime, de persvrijheid werd o.m. gewaarborgd. De koning zelf had een hekel aan de ultra's en de Kamer — waar de ultra's de meerderheid vormden — was helemaal niet naar zijn zin. De vlijt waarmee Chateaubriand en de hertog van Richelieu de troon en de monarchie verdedigden, maakten hem zenuwachtig en hij ontbond de Kamer van volksvertegenwoordigers. Hij vertrouwde de regering toe aan Decazes, een man met gematigde opvattingen

2. — LOUVEL

OP 13 februari 1820, om tien uur 's avonds, werd de hertog van Berry, op het ogenblik dat hij de Opera verliet, vermoord door een zadelmaker, Louvel geheten. De hertog was de tweede zoon van de graaf van Artois, broer van de koning. Zijn vrouw schonk enkele dagen nadien het leven aan een jongen die men het « kind van het mirakel » zou heten. Decazes werd verplicht ontslag te nemen en de ultra's kregen opnieuw het bewind in handen.

3. — KAREL X

LODEWIJK XVIII stierf in 1824. Zijn broer, de graaf van Artois, werd koning onder de naam Karel X. Hij was een mooie grijsaard van 67 jaar, kleinzielig en koppig. Hij was, helaas, de leider van de ultra's! Hij liet zich tot koning zalven in de kathedraal van Reims, net zoals een koning uit de Middeleeuwen, en hij wou heersen als een despoot. De regering vertrouwde hij toe aan Villèle, een man van het Ancien Régime. De Kamer stemde wetten die alles behalve populair waren, zo o.m. wat men toen noemde het « miljard van de uitwijkelingen », waarbij de edelen die tijdens de republiek uitgeweken of verbannen waren en schadevergoeding kregen.

4. — DE OPPOSITIE

DE liberalen reageerden en de pers viel de politiek door de koning gevoerd heftig aan. De dagbladen werden in de herbergen gelezen en in het publiek gecommentarieerd. De liberalen kregen weldra de meerderheid in de Kamer en een van hen, Roger Collard, werd tot president benoemd. De koning zag zich gedwongen Villèle de bons te geven en hem te vervangen door de liberaal Martignac. Hij was echter vast besloten de ultra's het bewind opnieuw in handen te geven, en dit ondanks het verzet van de oppositie.

5. — POLIGNAC

IN 1829 zond Karel X Martignac huistoe en gaf het bewind in handen van de prins van Polignac, de fanatiekste en minst intelligente van de ultra's! Polignac was een uitwijkeling, een feodaal en een visionair — hij beweerde dat hij vaak de Heilige Maagd zag. — Karel X hield van hem en noemde hem steeds bij zijn voornaam, Jules. Zelfs een blinde kon zien dat het in Frankrijk slecht zou aflopen, maar de koning weigerde koppig iets te zien... (Wordt voortgezet.)